ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

z 9. septembra 2008 *

Vo veci T-403/05,

MyTravel Group plc, so sídlom v Rochdali, Lancashire (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: D. Pannick, QC, A. Lewis, barrister, M. Nicholson, S. Cardell a B. McKenna, solicitors,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne P. Hellström a P. Costa de Oliveira, neskôr X. Lewis a P. Costa de Oliveira, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutí Komisie z 5. septembra [D(2005) 8461] a z 12. októbra 2005 [D(2005) 9763] odmietajúcich žiadosť žalobcu o sprístupnenie niektorých prípravných dokumentov týkajúcich sa rozhodnutia Komisie 2000/276/ES z 22. septembra 1999, ktorým sa koncentrácia vyhlásila za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a dohodou EHP (vec IV/M.1524 Airtours/First

* Jazyk konania: angličtina.

Choice) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 93, 2000, s. 1), ako aj dokumentov vypracovaných službami Komisie v nadväznosti na zrušenie tohto rozhodnutia rozsudkom Súdu prvého stupňa zo 6. júna 2002 Airtours/Komisia (T-342/99, Zb. s. II-2585),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia J. D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka a S. Frimodt Nielsen (spravodajca),

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. apríla 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) definuje pravidlá, podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií, uvedeného v článku 255 ES.

2 Podľa článku 2 ods. 1 tohto nariadenia:

„Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.“

3 Článok 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje:

„2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

— …

— súdneho konania a právneho poradenstva,

— účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. …

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po

prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.“

Skutkové okolnosti

1. *Koncentrácia Airtours/First Choice a dôsledky rozsudku Airtours*

4 Žalobca, britská cestovná agentúra Airtours plc., v súčasnosti MyTravel plc., oznámil svoj zámer nadobudnúť na burzovom trhu celý kapitál spoločnosti First Choice plc., teda jedného zo svojich konkurentov v Spojenom kráľovstve. V ten istý deň Airtours oznámil tento plán koncentrácie Komisii s cieľom získať rozhodnutie o povolení na základe nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (opravené znenie Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mim. vyd. 08/001, s. 31) zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164).

5 Rozhodnutím 2000/276/ES z 22. septembra 1999 (Vec IV/M.1524 — Airtours/First Choice) (Ú. v. ES L 93, 2000, s. 1, ďalej len „rozhodnutie Airtours“) Komisia vyhlásila túto koncentráciu za nezlučiteľnú so spoločným trhom a s Dohodou o Európskom hospodárskom priestore podľa článku 8 ods. 3 nariadenia č. 4064/89. Proti tomuto rozhodnutiu podal Airtours žalobu o neplatnosť.

6 Rozsudkom zo 6. júna 2002, Airtours/Komisia (T-342/99, Zb. s. II-2585, ďalej len „rozsudok Airtours“), Súd prvého stupňa rozhodnutie Airtours zrušil.

7 Po vyhlásení rozsudku Airtours vytvorila Komisia pracovnú skupinu pozostávajúcu z úradníkov generálneho riaditeľstva (GR) „Hospodárska súťaž“ a z právneho servisu s cieľom preskúmať, či je vhodné podať proti tomuto rozsudku odvolanie a posúdiť dosah uvedeného rozsudku na konania vzťahujúce sa na kontrolu koncentrácií alebo iné oblasti. Správa tejto pracovnej skupiny bola predložená členovi Komisie poverenému otázkami hospodárskej súťaže 25. júla 2002 pred uplynutím lehoty na odvolanie.

8 Žalobca podal 18. júna 2003 žalobu o náhradu škody, ktorou sa domáhal náhrady za škodu, ktorú utrpel z dôvodu postupu a posúdenia Komisie v súvislosti s koncentráciou medzi Airtours a First Choice (vec T-212/03, MyTravel/Komisia, ďalej len „žaloba o náhradu škody“).

2. *O žiadosti o prístup k dokumentom*

9 Listom z 23. mája 2005 požiadal žalobca Komisiu v zmysle nariadenia č. 1049/2001 o prístup k viacerým dokumentom. Dokumenty, ktorých sa žiadosť týkala, boli správa pracovnej skupiny (ďalej len „správa“), dokumenty týkajúce sa prípravy tejto správy (ďalej len „pracovné dokumenty“), ako aj dokumenty nachádzajúce sa v spise veci Airtours/First Choice, na ktorých je správa založená alebo sú v nej citované (ďalej len „iné vnútorné dokumenty“).

10 Vzhľadom na počet požadovaných dokumentov sa Komisia a žalobca v súlade s článkom 6 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 poradili s cieľom nájsť vhodné riešenie. Toto riešenie spočívalo v samostatnom prístupe k správe a pracovným dokumentom na jednej strane k ostatným vnútorným dokumentom na strane druhej.

O správe a pracovných dokumentoch (prvé rozhodnutie)

11 Listom z 12. júla 2005 Komisia informovala žalobcu o tom, že správa a pracovné dokumenty mu nemôžu byť sprístupnené, lebo sa na ne vzťahujú výnimky z práva na prístup verejnosti k dokumentom Komisie, ktoré sú definované v článku 4 ods. 2 druhej a tretej zarážke a v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, a že neprevažuje verejný záujem na ich zverejnení.

12 Listom z 19. júla 2005 podal žalobca opakovanú žiadosť v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

13 Listom z 5. septembra 2005 [D(2005) 8461] (ďalej len „prvé rozhodnutie“) Komisia umožnila plný prístup k trom dokumentom (pracovný plán, časový rozvrh a poverenie pracovnej skupiny) a čiastočný prístup k dvom ďalším dokumentom (s referenčnými číslami 13 a 16). Pokiaľ ide o ďalšie požadované dokumenty, Komisia zamietla sprístupniť správu a ostatné pracovné dokumenty, pričom zopakovala už uvedené dôvody.

14 V prvom rozhodnutí sa Komisia pri odôvodnení zamietnutia prístupu k celej správe a k niektorým pracovným dokumentov (body I.3, II a príloha s názvom „Zoznam ‚pracovných dokumentov‘“) dovoláva článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001. Upresňuje, že správa je vnútorným dokumentom odrážajúcim posúdenie, ktoré jej služby uskutočnili v súvislosti s možnosťou podať proti rozsudku Airtours odvolanie a znova preskúmať vyšetrovanie v súvislosti s koncentráciou. Podľa Komisie by zverejnenie tohto dokumentu mohlo vážne narušiť jej rozhodovací proces, keďže sloboda názoru autorov takýchto dokumentov by bola ohrozená, ak by počas vypracovávania uvedených dokumentov museli zohľadňovať možnosť, že ich úsudky budú zverejnené, a to aj po tom, ako bolo prijaté rozhodnutie, ktoré tieto úsudky odráža.

15 Komisia sa pri odôvodnení zamietnutia sprístupnenia častí B a F.1 správy a určitých pracovných dokumentov (body I.1, II a príloha s názvom „Zoznam ‚pracovných dokumentov'" prvého rozhodnutia) odvoláva tiež na článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia č. 1049/2001. Podľa Komisie uvedené časti obsahujú posúdenia týkajúce sa možnosti podať odvolanie proti rozsudku Airtours, pričom žaloba o náhradu škody podaná žalobcom sa dotýka aj posúdení Komisie v rozhodnutí Airtours. Zverejnenie uvedených častí v tomto štádiu žaloby o náhradu škody by preto mohlo poškodiť právo Komisie vystupovať v tejto veci v pokojnej atmosfére, do ktorej nezasahujú žiadne vonkajšie vplyvy. Komisia v odpovedi na tvrdenie žalobcu v opakovanej žiadosti v prvom rozhodnutí uvádza, že časti B a F.1 správy boli vypracované „len na účely konkrétneho súdneho konania", teda konania vo veci Airtours, v súlade s postupom uvedeným v rozsudku Súdu prvého stupňa zo 7. decembra 1999, Interporc/Komisia (T-92/98, Zb. s. II-3521).

16 Komisia sa pri odôvodnení zamietnutia sprístupnenia častí C, D, E a F.2 správy a určitých pracovných dokumentov (body I.2, II a príloha s názvom „Zoznam ‚pracovných dokumentov'" prvého rozhodnutia) tiež dovoláva článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Podľa Komisie vyplývajú tieto časti z internej kontroly týkajúcej sa existujúcich konaní v oblasti koncentrácií, ktorej cieľom bolo formulovať odporúčania určené na zlepšenie týchto konaní a reorganizáciu služieb Komisie. Komisia uvádza, že zverejnenie týchto informácií by znížilo jej schopnosť reformovať sa v oblasti hospodárskej súťaže a že uvedené odporúčania by nemohli byť formulované, ak by predmetná kontrola nemohla byť vedená nezávislým spôsobom. Zdôrazňuje, že táto výnimka sa uplatňuje aj po ukončení kontroly, vzhľadom na to, že chráni jej priebeh, ako aj jej cieľ.

17 Okrem toho Komisia tvrdí, že už citované výnimky sa uplatňujú, pokiaľ nepreváži verejný záujem na zverejnení predmetného dokumentu (bod IV prvého rozhodnutia). Upresňuje, že tento prevažujúci verejný záujem musí mať väčšiu váhu ako záujem chránený výnimkou z práva na prístup. Podľa nej však žalobca nepredložil žiadne tvrdenie, z ktorého by takýto verejný záujem vyplýval. Komisia zdôrazňuje, že záujem žalobcu na použití dotknutých dokumentov sa skôr týka uplatnenia jeho zákonných práv pri žalobe o náhradu škody, ktorú prejednáva Súd prvého stupňa, čo skôr

zodpovedá záujmu súkromnej povahy. Komisia sa preto domnieva, že konkrétne záujmy, o ktoré sa opiera, prevažujú nad všeobecným záujmom na zverejnení dokumentov.

O ostatných vnútorných dokumentoch (druhé rozhodnutie)

18 Komisia listom z 1. augusta 2005 odpovedala na žiadosť o prístup týkajúcu sa ostatných vnútorných dokumentov. Niektoré z nich boli čiastočne zverejnené, kým prístup k ostatným z nich bol zamietnutý z dôvodov uvedených v bodoch II.1 až II.9 tohto listu.

19 Žalobca podal 5. augusta 2005 na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť.

20 Listom z 12. októbra 2005 [D(2005) 9763] (ďalej len „druhé rozhodnutie“) Komisia umožnila dodatočný čiastočný prístup k viacerým dokumentom, ktoré boli predmetom žiadosti žalobcu. Komisia potvrdila v súvislosti so zamietnutím sprístupnenia ostatných dokumentov svoje pôvodné posúdenie.

21 Vo svojom druhom rozhodnutí sa Komisia opiera o článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 a článok 4 ods. 2 tretiu zarážku tohto nariadenia pri odôvodnení svojho zamietnutia sprístupniť tieto dokumenty:

— návrhy týkajúce sa rozhodnutia na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89, prehlásenia o námietkach a konečného rozhodnutia vo veci Airtours/First Choice (ďalej len „návrhy znenia“) (bod II.6 a dokumenty uvedené v rubrike 6

prvej prílohy druhého rozhodnutia), keďže ide o prípravné pracovné dokumenty, ktorých zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces v oblasti kontroly koncentrácií,

— poznámky adresované generálnym riaditeľom GR „Hospodárska súťaž“ členovi Komisie poverenému otázkami hospodárskej súťaže (ďalej len „poznámky pre člena Komisie“) (bod II.1 a dokumenty s referenčnými číslami 1.1 až 1.8 v prvej prílohe druhého rozhodnutia), keďže obsahujú stanoviská pre vnútornú potrebu určené na prípravu rozhodnutia Airtours a keďže ich zverejnenie by obmedzilo schopnosť GR „Hospodárska súťaž“ vyjadriť svoj postoj, ako aj schopnosť členov Komisie prijať riadne odôvodnené rozhodnutie. Komisia poukazuje na to, že táto analýza nie je spochybnená skutočnosťou, že rozhodnutie Airtours už bolo prijaté, pretože zverejnenie týchto dokumentov by stále mohlo ovplyvniť jej rozhodovací proces v súvislosti s podobnými vecami (napríklad odmietnutie dať k dispozícii prehlásenie o námietkach vo veci EMI/Time Warner Komisii umožnilo vyhnúť sa vonkajším tlakom, keď sa zaoberala vecou BMG/Sony, ktorá sa týkala rovnakej oblasti),

— poznámky adresované zo strany GR „Hospodárska súťaž“ iným službám Komisie vrátane právneho servisu s cieľom predložiť návrhy znenia adresátom a požiadať o ich stanovisko v súvislosti s týmito návrhmi (ďalej len „poznámky pre iné služby“). Komisia v tejto súvislosti rozlišuje kópie týchto poznámok, ktoré boli adresované právnemu servisu (dokumenty s referenčnými číslami 2.1 až 2.5), od kópií adresovaných iným službám (dokumenty s referenčnými číslami 4.1 až 4.5). Pokiaľ ide o kópie adresované právnemu servisu, Komisia uvádza, že ide o dokumenty, ktoré majú úzku väzbu s právnymi stanoviskami, ktoré sú následne vypracované a ich zverejnenie by malo za následok odhalenie podstatných častí týchto stanovísk, čo by mohlo vážne narušiť jej rozhodovací proces (bod II.2 druhého rozhodnutia). Pokiaľ ide o kópie adresované iným službám Komisie, táto tvrdí, že uvedené dokumenty boli vypracované v rámci interných porád a ilustrujú kolektívnu povahu rozhodovacieho procesu. Komisia zdôrazňuje, že je preto potrebné tento rozhodovací proces chrániť pred akýmkoľvek vážnym narušením vyplývajúcim zo zverejnenia týchto informácií (bod II.4 druhého rozhodnutia),

— poznámky iných služieb Komisie, ktoré boli odpoveďami na päť už citovaných poznámok GR „Hospodárska súťaž“ a ktoré boli vypracované s cieľom predstaviť analýzu návrhov znenia zo strany týchto služieb (ďalej len „poznámky ako odpovede iných služieb ako právneho servisu“) (dokumenty s referenčnými číslami 5.1 až 5.10). Komisia poukazuje na to, že tieto poznámky pochádzajú z porady uskutočnenej medzi službami a v ich rámci, teda z porady vlastnej jej rozhodovaciemu procesu. Zdôrazňuje, že schopnosť týchto služieb vyjadriť svoj názor je v oblasti kontroly koncentrácií neodmysliteľná a bola by obmedzená, ak by pri vypracovávaní tohto typu poznámok museli dotknuté služby zohľadňovať možnosť, že ich názor môže byť zverejnený, hoci aj po uzavretí veci (bod II.5 druhého rozhodnutia).

22 Vo svojom druhom rozhodnutí sa Komisia tiež odvoláva na uplatnenie článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001 v súvislosti s piatimi poznámkami predloženými právnym servisom v odpovedi na päť už citovaných poznámok GR „Hospodárska súťaž“ (ďalej len „poznámky ako odpovede právneho servisu“) (bod II.3 a dokumenty s referenčnými číslami 3.1 až 3.5). Prístup k týmto dokumentom bol Komisiou zamietnutý, pretože odhaľovali analýzu právneho servisu v súvislosti s návrhmi znenia. Komisia uvádza, že zverejnenie tohto právneho poradenstva by mohlo viesť k neistote v súvislosti so zákonnosťou rozhodnutí týkajúcich sa kontroly koncentrácií, čo by malo negatívny účinok na stabilitu právneho poriadku Spoločenstva a dobré fungovanie jeho služieb (rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2004, Turco/Rada, T-84/03, Zb. s. II-4061, body 54 až 59). Upresňuje, že každá poznámka ako odpoveď právneho servisu je predmetom individuálneho preskúmania a že skutočnosť, že nebolo možné povoliť čiastočný prístup, neznamená, že ochrana právneho poradenstva bola použitá ako všeobecná výnimka.

23 Komisia okrem toho v druhom rozhodnutí poukazuje na osobitnú situáciu určitých vnútorných dokumentov, v súvislosti s ktorými nebol umožnený čiastočný ani plný prístup. Ide najmä o správu úradníka povereného vypočutím v súvislosti s vecou Airtours/First Choice, o poznámku GR „Hospodárska súťaž“ adresovanú poradnému výboru a o poznámku v spise týkajúcu sa návštevy v priestoroch First Choice.

24 Komisia napokon uvádza, že už citované výnimky sa uplatňujú, pokiaľ nepreváži verejný záujem na zverejnení dotknutého dokumentu (bod V druhého rozhodnutia). Zdôrazňuje, že v prejednávanej veci žalobca nepredložil žiadne tvrdenie, ktoré by

mohlo preukázať prevažujúci verejný záujem. Podľa Komisie spočíva prvoradý záujem v tejto veci skôr v ochrane jej rozhodovacieho procesu v podobných veciach, ako aj v ochrane právneho poradenstva.

Konanie a návrhy účastníkov konania

25 Žalobca podal 15. novembra 2005 návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

26 Rozhodnutím zo 6. decembra 2007 bola vec pridelená rozšírenej komore.

27 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (tretia rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

28 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 29. apríla 2008.

29 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil prvé rozhodnutie,

— zrušil druhé rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

30 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *Úvodné pripomienky*

31 Treba pripomenúť, že právo na prístup k dokumentom Komisie predstavuje zásadu a že rozhodnutie o odmietnutí je platné len vtedy, ak sa zakladá na niektorej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

32 Vzhľadom na ciele sledované nariadením č. 1049/2001, najmä na okolnosť pripomenutú v jeho odôvodnení č. 2, podľa ktorej je právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií typické pre ich demokratickú povahu, a na skutočnosť, že cieľom uvedeného nariadenia je, ako to uvádza jeho odôvodnenie č. 4 a článok 1, poskytnúť verejnosti právo na prístup, ktoré má byť čo najširšie, musia byť výnimky z uvedeného práva vymenované v článku 4 tohto nariadenia vykladané a uplatňované striktne (rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia a i., C-64/05 P, Zb. s. I-11389, bod 66, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 84).

33 V tejto súvislosti tiež z judikatúry vyplýva, že samotná okolnosť, že sa dokument týka záujmu chráneného výnimkou, neodôvodňuje jej uplatnenie. Takéto uplatnenie môže v zásade byť odôvodnené iba za predpokladu, že inštitúcia predtým posúdi, po prvé, či by prístup k dokumentu konkrétne a skutočne narušil chránený záujem, a po druhé, v prípadoch upravených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001, či neexistuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení predmetného dokumentu. Okrem toho musí byť riziko narušenia chráneného záujmu primerane pravdepodobné a nie čisto hypotetické. Toto preskúmanie musí byť uvedené v dôvodoch rozhodnutia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, bod 69).

34 Práve s ohľadom na túto judikatúru je potrebné žalobu preskúmať.

2. *O prvom rozhodnutí týkajúcom sa správy a pracovných dokumentov*

35 V prvom rozhodnutí Komisia vychádza z troch výnimiek stanovených v nariadení č. 1049/2001 s cieľom zamietnuť sprístupnenie správy a určitých dokumentov (pozri body 14 až 16 vyššie). Prvá uvádzaná výnimka vyplýva z článku 4 ods. 3 druhého pododseku (výnimka týkajúca sa ochrany rozhodovacieho procesu), druhá z článku 4 ods. 2 tretej zarážky (výnimka týkajúca sa ochrany inšpekcií, vyšetrovania a kontroly) a tretia z článku 4 ods. 2 druhej zarážky (výnimka týkajúca sa ochrany súdneho konania a právneho poradenstva).

O výnimke týkajúcej sa ochrany rozhodovacieho procesu

Tvrdenia účastníkov konania

36 Žalobca predovšetkým tvrdí, že výnimka týkajúca sa ochrany rozhodovacieho procesu sa nemôže vzťahovať na celú správu bez toho, aby nevznikol rozpor s cieľom nariadenia č. 1049/2001, ktorým je transparentnosť tohto procesu s výnimkou určitých veľmi

obmedzených okolností. V tejto súvislosti poukazuje na zásadu doslovného výkladu výnimiek z práva na prístup k dokumentom — skutočnosť, že dotknutá výnimka sa uplatňuje, len keby zverejnenie dokumentu „vážne narušilo“ rozhodovací proces — a zásadu, podľa ktorej je domnienka v prospech zverejnenia silnejšia v prípade, že pripravované rozhodnutie už bolo prijaté [bod 3.4.4 správy Komisie z 30. januára 2004 o implementácii zásad nariadenia č. 1049/2001, KOM(2004) 45 v konečnom znení, ďalej len „správa o implementácii nariadenia“]. Berúc do úvahy okolnosti veci a rozhodnutia Komisie neodvolať sa proti rozsudku Airtours, Komisia nemôže tvrdiť, že zverejnenie správy by vážne narušilo jej schopnosť prijímať v budúcnosti rozhodnutia za podobných okolností. Vnútorné posúdenia správnej praxe by sa nemali uskutočňovať mimo verejného dohľadu a nezávislosť tohto procesu by nebola ovplyvnená zverejnením jeho výsledku po ukončení týchto posúdení. Odmietnutie sprístupnenia tohto typu dokumentu naznačuje, že Komisia zanedbala rovnováhu medzi záujmom občana získať prístup k dokumentom na jednej strane a jej prípadným záujmom na ochrane utajenia svojich rokovaní na strane druhej.

37 Komisia zdôrazňuje, že dotknutá výnimka jej umožňuje nesprístupniť dokumenty týkajúce sa jej vnútorných porád a rokovaní v prípadoch, keď je potrebné zachovať jej schopnosť plniť úlohy (odôvodnenie č. 11 nariadenia č. 1049/2001). Komisia tvrdí, že zverejnenie dokumentov požadovaných žalobcom v prejednávanom prípade „vážne narušuje“ rozhodovací proces.

38 Okrem toho žalobca vo všeobecnosti tvrdí, že aj za predpokladu, že by sa jedna z výnimiek uvedených v prvom a druhom rozhodnutí mohla uplatniť, zverejnenie požadovaných dokumentov by aj tak bolo žiaduce na základe prevažujúceho verejného záujmu. V tejto súvislosti tvrdí, že prísnosť kritiky Súdu prvého stupňa v rozsudku Airtours priviedla Komisiu k tomu, že uskutočnila interné vyšetrovanie s cieľom poučiť sa z tohto rozsudku a stanoviť zmeny svojej rozhodovacej praxe. V tomto kontexte je prevažujúcim verejným záujmom pochopiť, čo sa stalo, ako bolo možné sa tomu vyhnúť a čo bolo urobené preto, aby sa podobné situácia neopakovala. Transparentnosť umožňuje verejnosti overiť, či sú opatrenia prijaté na nápravu nedostatkov spôsobených správnym orgánom dostatočné a vhodné. Žalobca tiež zdôrazňuje, že existuje prevažujúci verejný záujem na riadnom výkone spravodlivosti. V prejednávanej

veci by nezverejnenie dotknutých dokumentov malo dosah na určenie práva žalobcu na náhradu škody spôsobenej konaním Komisie. Politikou Komisie ako inštitúcie by mala byť náprava škôd nezákonne spôsobených jej konaním.

39 Komisia tvrdí, že prevažujúci verejný záujem musí mať väčšiu váhu ako záujem chránený výnimkou z práva na prístup. V prejednávanej veci je záujem žalobcu spojený s použitím požadovaných dokumentov v rámci žaloby o náhradu škody skôr súkromnej povahy. Relevantnosť týchto dokumentov na účely uplatnenia žalobcovho práva na obranu by okrem toho bolo vhodné posúdiť práve v rámci žaloby o náhradu škody, a nie v rámci tohto konania.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

40 Podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 bude prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, odmietnutý, a to aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

41 V prejednávanej veci je predovšetkým potrebné overiť, či sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď podľa už citovaného ustanovenia usúdila, že zverejnenie správy a pracovných dokumentov, v súvislosti s ktorými nebol povolený plný ani čiastočný prístup, by mohlo vážne narušiť jej rozhodovací proces. Podľa okolností bude následne potrebné posúdiť, či sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o analýzu existencie prevažujúceho verejného záujmu.

— O vážnosti narušenia rozhodovacieho procesu z dôvodu zverejnenia správy

42 V prvom rade je nutné konštatovať, že správa je „dokument, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v [rámci Komisie]“ v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

43 Z poverenia pracovnej skupiny, sprístupneného žalobcovi v prílohe prvého rozhodnutia, vyplýva, že táto skupina bola vytvorená jednak na účel analýzy jednotlivých etáp správneho a súdneho konania vo veci Airtours/First Choice a jednak na účel návrhu vhodných záverov (bod A „Ciele“). Po ukončení poverenia mala pracovná skupina preskúmať nasledujúce otázky a poukázať na prípadné nezhody so Súdom prvého stupňa: „1. Je odvolanie proti rozsudku [Airtours] vhodné? 2. Aké sú slabosti…, ktoré rozsudok odhalil najmä v rámci správneho konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu? 3. Aké závery z tejto veci vyplývajú v súvislosti s vnútornými konaniami? 4. Možno z veci získať ponaučenie pre iné oblasti činnosti GR ‚Hospodárska súťaž‘? 5. Ktoré hmotnoprávne aspekty politiky hospodárskej súťaže, s ktorými sa rozsudok [Airtours] zaoberal, vyžadujú dodatočné preskúmanie v rámci prebiehajúceho alebo budúceho opätovného preskúmania? 6. Existujú dôsledky pre iné veci v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré prejednáva Súd prvého stupňa?“ (bod C „Otázky, ktoré majú byť preskúmané“). Poverenie tiež upresňuje, že správa má byť predložená na diskusiu s členom Komisie povereným otázkami hospodárskej súťaže (Bod D „Časový rozvrh“), k čomu došlo 25. júla 2002, teda pred koncom lehoty na podanie odvolania.

44 Celá správa sa teda týka stanovísk pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v rámci Komisie. Ako taká preto môže spadať do pôsobnosti článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

45 V druhom rade tvrdenie žalobcu — bez ohľadu na jeho dôvodnosť —, podľa ktorého je domnienka v prospech zverejnenia silnejšia v prípade, že dotknuté rozhodnutie už bolo prijaté (pozri bod 36 vyššie), nemôže úplne vylúčiť možnosť dovolať sa výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001. Zo samotného znenia tohto ustanovenia totiž vyplýva, že dotknutá výnimka sa môže uplatniť „aj po prijatí rozhodnutia". Preto samotná skutočnosť, že Komisia nepodala proti rozsudku Airtours odvolanie alebo že mnohé odporúčania uvedené v správe boli implementované (bod I.3 prvého rozhodnutia), nepostačuje nato, aby bolo možné dospieť k záveru, že zverejnenie tejto správy nemôže alebo už nemôže vážne narušiť rozhodovací proces tejto inštitúcie. Toto tvrdenie je preto potrebné zamietnuť ako irelevantné.

46 Bod 3.4.4 správy o implementácii nariadenia, na ktorý sa vo svojej argumentácii žalobca odvoláva, nemôže toto posúdenie zmeniť. Komisia sa v tejto správe pokúsila o prvé kvalitatívne zhodnotenie uplatnenia nariadenia č. 1049/2001 v súvislosti s politikou transparentnosti inštitúcií Spoločenstva (správa o implementácii nariadenia „Predslov", s. 2) Pokiaľ ide o článok 4 ods. 3 druhý pododsek tohto nariadenia, Komisia v ňom uvádza, že je osobitne náročné preukázať existenciu závažnej škody, ak sa odmietnutie týka prijatého rozhodnutia, keďže predmetný rozhodovací proces bol ukončený a zverejnenie prípravného dokumentu vypracovaného v rámci interných rokovaní o tomto akte by mal „vážne narušiť" schopnosť inštitúcie prijať budúce rozhodnutia, pri ktorých by hrozilo, že sa stanú príliš abstraktnými. Táto skutočnosť však neznamená, že Komisia sa vzdáva možnosti dovolávať sa dotknutej výnimky, ak preukáže, že zverejnenie správy by mohlo vážne narušiť jej rozhodovací proces, a to aj v prípade, že niektoré rozhodnutia boli na základe tohto dokumentu prijaté.

47 V treťom rade, pokiaľ ide o charakteristiku vážneho narušenia rozhodovacieho procesu, Komisia vo svojom prvom rozhodnutí v podstate uvádza, že zverejnenie správy by spochybnilo slobodu názoru jej autorov, ktorých úsudky by boli sprístupnené verejnosti napriek tomu, že ich úmyslom bolo predložiť svoje stanoviská výlučne adresátom správy (pozri bod 14 vyššie).

48 V prejednávanej veci vyplýva z poverenia pracovnej skupiny sprístupneného žalobcovi v prílohe prvého rozhodnutia (pozri bod 42 vyššie), že autori správy boli požiadaní o vyjadrenie svojich názorov, prípadne i kritických, v súvislosti so správnym konaním pri preskúmaní operácie Airtours/First Choice a o voľný komentár k rozsudku Airtours z hľadiska prípadného odvolania. Táto práca zameraná na analýzu, úvahu a kritiku bola uskutočnená na interné účely a nerátalo sa s jej zverejnením, keďže cieľom bolo jej predloženie členovi Komisie povereného hospodárskou súťažou na diskusiu. Člen Komisie sa práve na základe tejto správy mohol rozhodnúť v súvislosti s otázkami, akými sú rozhodnutie o podaní odvolania alebo rozhodnutie o návrhu prípadných zlepšení správneho konania vzťahujúceho sa na kontrolu koncentrácií alebo na iné oblasti práva hospodárskej súťaže, teda otázkami, ktoré spadajú do jeho právomoci alebo do právomoci Komisie, a nie do právomoci pracovnej skupiny.

49 Okrem toho na rozdiel od prípadu, v ktorom inštitúcie Spoločenstva konajú ako normotvorcovia a kedy by v zmysle odôvodnenia č. 6 nariadenia č. 1049/2001 mal byť umožnený širší prístup k dokumentom, správa spadá medzi výhradne správne úlohy Komisie. Hlavnými subjektmi dotknutými prípadným konaním o odvolaní, ako aj zlepšeniami, o ktorých sa v správe diskutovalo, sú podniky, ktorých sa týka koncentrácia Airtours/First Choice a koncentrácie ako také. Preto záujem verejnosti na sprístupnení dokumentu na základe zásady transparentnosti — ktorá má umožniť občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručiť, že v demokratickom systéme bude administratíva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi — nemá rovnakú váhu v prípade dokumentu v rámci správneho konania, v ktorom sa uplatňujú pravidlá upravujúce kontrolu koncentrácií alebo právo hospodárskej súťaže vo všeobecnosti, ako v prípade dokumentu týkajúceho sa konania, v rámci ktorého inštitúcia Spoločenstva vystupuje ako normotvorca.

50 Za takýchto okolností je dôvodné, aby sa Komisia domnievala, že zverejnenie správy by vážne narušilo možnosť jedného z jej členov mať k dispozícii slobodný a úplný názor svojich vlastných služieb o krokoch, ktoré by mali byť prijaté v nadväznosti na rozsudok Airtours.

51 Zverejnenie tohto dokumentu by totiž v tomto prípade neprinieslo len riziko odhalenia eventuálne kritického postoja úradníkov Komisie, ale tiež riziko umožnenia porovnania obsahu správy — ktorá je vnútorným dokumentom obsahujúcim stanoviská a odporúčania pracovnej skupiny — s konečnými rozhodnutiami, ktoré o týchto otázkach prijal člen Komisie poverený hospodárskou súťažou alebo ktoré boli prijaté v rámci Komisie, a teda riziko zverejnenia jej vnútorných debát. To by predstavovalo nebezpečenstvo vážneho narušenia slobody rozhodovania Komisie, ktorá svoje rozhodnutia prijíma na základe zásady kolegiality a jej členovia musia vo všeobecnom záujme Spoločenstva vykonávať svoje úlohy úplne nezávisle.

52 Okrem toho by zverejnenie takejto správy znamenalo, že autori správ tohto typu by v budúcnosti brali riziko zverejnenia do úvahy až do takej miery, že by ich to mohlo viesť k autocenzúre a k tomu, že by viac neprezentovali stanovisko ohrozujúce adresáta uvedenej správy. Komisia by takto nemohla mať k dispozícii potrebný slobodný a úplný názor svojich zamestnancov a úradníkov a zostala by bez konštruktívnej vnútornej kritiky, oslobodenej od akýchkoľvek obmedzení a vonkajších tlakov, ktorá by jej umožnila prijať rozhodnutie v súvislosti s podaním odvolania proti rozsudku Súdu prvého stupňa alebo zlepšením svojich správnych postupov v oblasti koncentrácií alebo práva hospodárskej súťaže vo všeobecnosti.

53 V prejednávanej veci je tiež potrebné uviesť, že členovi Komisie poverenému hospodárskou súťažou musí byť ako adresátovi tejto správy umožnené slobodne posúdiť názor, ktorý táto správa obsahuje, a to pri zohľadnení faktorov, ktoré môžu presahovať pôsobnosť platných pravidiel, tak ako ju vykladajú služby Komisie a súdy Spoločenstva, čo prináša možnosť nenasledovať určitý návrh z dôvodov politických priorít Komisie alebo z dôvodov disponibilných zdrojov.

54 Ďalej je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu v prípade zverejnenia správy primerane pravdepodobné a nie čisto hypotetické. Za predpokladu, že takéto správy by nemali voči verejnosti dôverný charakter a s ohľadom na riziko ich zverejnenia, sa totiž zdá logické a pravdepodobné, že člen Komisie poverený hospodárskou súťažou by sa nachádzal

v situácii, keď by viac od svojich spolupracovníkov nepožadoval písomný, resp. kritický názor o otázkach, ktoré spadajú do jeho pôsobnosti alebo do pôsobnosti Komisie, vrátane otázky, či je vhodné podať odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa, ktorý zrušil rozhodnutie Komisie v oblasti kontroly koncentrácií. Výlučne ústne a neformálne debaty, ktoré si nevyžadujú vypracovanie „dokumentu" v zmysle článku 3 písm. a) nariadenia č. 1049/2001, by však významne poškodili účinnosť vnútorného rozhodovacieho procesu Komisie, a to najmä v oblastiach, v ktorých táto inštitúcia musí uskutočniť komplexné právne, skutkové a ekonomické posúdenia a preskúmať osobitne rozsiahle spisy, ako to je v oblasti kontroly koncentrácií. Z toho vyplýva, že písomná analýza zo strany príslušných služieb týkajúca sa správneho spisu a návrhov na rozhodnutie, ktoré majú byť predložené, je nevyhnutná na účely zabezpečenia rokovania a prijatia rozhodnutia — v správnej a náležitej forme a pri zohľadnení všetkých podstatných prvkov — predovšetkým členom Komisie povereným hospodárskou súťažou a následne, na základe konzultácie medzi jednotlivými dotknutými službami, v rámci Komisie. Preto v súlade s odôvodnením č. 11 nariadenia č. 1049/2001 je potrebné umožniť inštitúciám Spoločenstva chrániť ich vnútorné porady a rokovania v prípadoch, ako je to v prejednávanej veci, keď je potrebné v záujme verejnosti zachovať ich schopnosť plniť si úlohy najmä v rámci výkonu ich rozhodovacích správnych právomocí, ako to je v oblasti kontroly koncentrácií.

55 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého by zverejnenie celej správy vážne nenarušilo rozhodovací proces Komisie, je potrebné zamietnuť.

— O vážnosti narušenia rozhodovacieho procesu z dôvodu zverejnenia pracovných dokumentov 4 až 14 a 16 až 19

56 Pokiaľ ide o pracovné dokumenty, v súvislosti s ktorými bol Komisiou plne alebo čiastočne zamietnutý prístup v prvom rozhodnutí na základe výnimky ochrany

rozhodovacieho procesu, je potrebné uviesť, že žalobca len uvádza, že tvrdenia v súvislosti so správou sa tiež uplatňujú na dokumenty používané pracovnou skupinou.

57 V tejto súvislosti umožňuje zoznam sprístupnený v prílohe k prvému rozhodnutiu konštatovať, že dokumenty, v súvislosti s ktorými bola uplatnená výnimka uvedená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, sú tieto:

— dokumenty 4 a 5, ktoré zodpovedajú upravenej správe a poznámke o analýze, pripraveným pracovnou podskupinou poverenou analýzou a posúdením rozsudku Airtours, vrátane posúdenia prípadných rozporov s rozsudkom Airtours a vhodnosti odvolania,

— dokumenty 6, 7 a 8, ktoré zodpovedajú poznámkam o analýze rozsudku Airtours, pripraveným úradníkom právneho servisu, úradníkom GR „Hospodárska súťaž“ a úradníkom povereným vypočutím, pričom všetci uvedení boli členmi už citovanej podskupiny,

— dokument 9, ktorý zodpovedá dokumentu o diskusii o vnútornej organizácii a možných zlepšeniach a ktorý bol pripravený pracovnými podskupinami zodpovednými za rozbor prípadných nedostatkov Komisie a posúdenie návrhov na zlepšenie,

— dokument 10, ktorý zodpovedá predbežnej správe pripravenej jednou z týchto podskupín, a dokumenty 11 až 13, ktoré odkazujú na prílohy tejto správy (čiastočný prístup bol umožnený v súvislosti s dokumentom 13),

— dokument 14, ktorý uvádza otázky určené na stretnutia s tímom veci Airtours,

— dokument 16 (ku ktorému bol čiastočne umožnený prístup), ktorý zodpovedá rámcovému dokumentu používanému pracovnou podskupinou,

— dokument 17, ktorý zodpovedá návrhom na zlepšenie a provizórnej správe z 25. júna 2002, teda dokumentom pripravovaným pracovnou podskupinou,

— dokument 18, ktorý zodpovedá poznámke s názvom „Poučenia pre iné oblasti činnosti“, pripravenej podskupinou zodpovednou za preskúmanie dosahov na iné oblasti politiky hospodárskej súťaže,

— dokument 19, ktorý zodpovedá provizórnej správe z 26. júna 2002 pripravenej podskupinou poverenou identifikáciou základných politických otázok.

58 Komisia tiež v prvom rozhodnutí poukazuje na to, že pracovné dokumenty boli vypracované na účely prípravy správy a provizórne správy jednotlivých podskupín boli do uvedenej správy častokrát prevzaté doslovne. Komisia tiež v prvom rozhodnutí upresňuje, že každý pracovný dokument bol preskúmaný osobitne.

59 Súd prvého stupňa sa preto domnieva, že vzhľadom na to, že správa je chránená v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, dokumenty, ktoré umožnili jej vypracovanie a ktoré obsahujú prípravné posúdenia alebo provizórne

závery pre vnútornú potrebu, tak ako to vyplýva zo zoznamu, tiež spadajú do pôsobnosti tejto výnimky. Komisia sa preto v prvom rozhodnutí oprávnene dovolávala tejto výnimky, keď usúdila, že plný alebo čiastočný prístup k pracovným dokumentom 4 až 14 a 16 až 19 by vážne narušil rozhodovací proces.

— O existencii prevažujúceho verejného záujmu

60 Nariadenie č. 1049/2001 stanovuje, že tak ako v prípade uplatnenia výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2, uplatnenie výnimiek uvedených v článku 4 ods. 3 je vylúčené, ak by bolo zverejnenie dotknutého dokumentu odôvodnené „prevažujúcim verejným záujmom“.

61 V prejednávanej veci žalobca používa rovnakú argumentáciu v prípade prvého i druhého rozhodnutia, a to bez toho, aby rozlišoval medzi jednotlivými kategóriami dotknutých dokumentov a uvádzanou výnimkou. V podstate tvrdí, že potreba chápať, čo sa stalo a čo vykonala Komisia, ako aj potreba zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti predstavujú prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje zverejnenie požadovaných dokumentov, ku ktorým bol zamietnutý prístup.

62 Tieto tvrdenia však neumožňujú dostatočne právne charakterizovať prevažujúci právny záujem, ktorý vyžaduje nariadenie č. 1049/2001, ani overiť, či pri hľadaní rovnováhy medzi týmto údajne prevažujúcim verejným záujmom a záujmom chrániť dôvernosť dokumentov vo vzťahu k verejnosti na základe výnimiek skúmaných vyššie Komisia nemala dospieť k záveru, že tieto dokumenty mali byť predsa len zverejnené.

63 Pokiaľ ide o potrebu pochopiť, čo sa stalo, žalobca nevysvetľuje ani dôvody, pre ktoré sa domnieva, že uvedená potreba predstavuje prevažujúci verejný záujem podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, ani to, v akom zmysle by tento údajný záujem mal pre Komisiu znamenať, že bola povinná dotknuté dokumenty zverejniť pri jeho porovnávaní so všeobecným záujmom chrániť ich dôvernú povahu.

64 Pokiaľ ide o potrebu pochopiť, čo vykonala Komisia po vyhlásení rozsudku Airtours, je potrebné uviesť, že vo svojom prvom i druhom rozhodnutí poukázala na dôvody, pre ktoré sa domnievala, že sa oprávnene dovoláva výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001 s cieľom namietať proti zverejneniu správy, určitých pracovných dokumentov a iných vnútorných dokumentov. Žalobca však nevysvetlil dôvody, pre ktoré jeho vlastný záujem — týkajúci sa v kontexte veci T-212/03 jeho osobnej situácie — pochopiť, čo Komisia vykonala po vyhlásení rozsudku Airtours, mohol predstavovať prevažujúci verejný záujem. Žalobca ale ani v prípade, že by to tak bolo, neuviedol ani nepreukázal, ako pri porovnávaní mohol tento záujem prevážiť nad všeobecným záujmom na ochrane dôverného charakteru dotknutých dokumentov.

65 Pokiaľ ide o potrebu dosiahnuť zverejnenie požadovaných dokumentov na základe prevažujúceho záujmu týkajúceho sa riadneho výkonu spravodlivosti, je potrebné uviesť, že podstatou tohto tvrdenia je, že tieto dokumenty by žalobcovi umožnili lepšie brániť svoje záujmy v rámci žaloby o náhradu škody. Tento cieľ však ako taký nepredstavuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie, ktorý by mohol prevážiť nad ochranou dôverného charakteru definovaného výnimkou v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001. Berúc do úvahy všeobecnú zásadu prístupu k dokumentom, tak ako je upravená v článku 255 ES a v odôvodneniach č. 1 a 2 tohto nariadenia, musí mať tento záujem objektívny a všeobecný charakter a nemožno ho zamieňať s osobitnými alebo súkromnými záujmami týkajúcimi sa napríklad žaloby proti inštitúciám Spoločenstva, pretože takéto osobitné alebo

súkromné záujmy nepredstavujú relevantnú okolnosť v rámci porovnávania záujmov v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia.

66 V zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 je totiž adresátom práva na prístup k dokumentom inštitúcií „každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte“. Z toho vyplýva, že účelom tohto nariadenia je zaručiť prístup k verejným dokumentom každému, a nie iba prístup žiadateľa k dokumentom, ktoré sa ho týkajú (rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Zb. s. II-1429, bod 50). Preto osobitný záujem, ktorý môže uvádzať žiadateľ o prístup k dokumentom, ktoré sa ho osobne týkajú, nemôže byť vo všeobecnosti rozhodujúcim pri posudzovaní existencie prevažujúceho verejného záujmu, ako ani pri porovnávaní záujmov v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

67 Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti vyplýva, že dokonca aj za predpokladu, že požadované dokumenty sa ukážu potrebné pre obranu žalobcu v rámci žaloby o náhradu škody, pričom táto otázka patrí do rámca posúdenia tejto žaloby, táto okolnosť nie je relevantná pre posúdenie porovnania verejných záujmov (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa Sison/Rada, už citovaný v bode 66 vyššie, bod 55; uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. júna 2005, SIMSA/Komisia, T-287/03, neuverejnené v Zbierke, bod 34).

68 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie správy a pracovných dokumentov 4 až 14 a 16 až 19 na základe článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, je potrebné zamietnuť. Toto posúdenie platí aj pokiaľ ide o otázku, či existuje prevažujúci verejný

záujem v zmysle článku 4 ods. 2 *in fine* tohto nariadenia, v súvislosti s ktorým žalobca uvádza rovnaké tvrdenia, ako sú tie, ktoré boli analyzované vyššie.

O výnimke týkajúcej sa ochrany inšpekcií, vyšetrovania a kontroly

Tvrdenia účastníkov konania

69 Pokiaľ ide tak o časti správy, na ktoré sa vzťahuje výnimka týkajúca sa ochrany inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, ako aj o pracovné dokumenty, v súvislosti s ktorými sa Komisia tejto výnimky dovolávala, žalobca tvrdí, že uvedenú výnimku nebolo možné uplatniť, keďže vyšetrovanie sa skončilo a opatrenia, ktorých potreba z neho vyplynula, boli prijaté. Vzhľadom na úpravu dotknutých postupov po tomto vyšetrovaní mala správa len historický význam a nemohla mať citlivý charakter, ktorý by odôvodňoval výnimku z domnienky prístupnosti. Okrem toho nemožno tvrdiť že interné vyšetrovanie s cieľom modernizácie správnych konaní by nebolo nezávislé, ak by bol jeho výsledok zverejnený. Naopak takéto zverejnenie by garantovalo jeho realizáciu v duchu nezávislosti a transparentnosti, ktorý je podstatou nariadenia č. 1049/2001. Okrem toho dotknutá výnimka by sa neuplatňovala na výhradne interné vyšetrovania uskutočňované Komisiou, ale len na vyšetrovania Komisie, ktoré zahŕňajú tretie osoby.

70 Pokiaľ ide o správu, Komisia tvrdí, že dôležitá je skutočnosť, že interné vyšetrovanie bolo uskutočnené len s cieľom formulovať odporúčania, ktoré mali byť použité v rámci jej služieb. Toto vyšetrovanie by nebolo uskutočnené rovnakým spôsobom v prípade, že by osoby, ktoré ho viedli, museli vziať do úvahy skutočnosť, že jeho výsledok bude — hoci aj po jeho ukončení — zverejnený. Aj keď vyšetrovanie bolo ukončené, jeho cieľ

mohol naďalej pretrvávať. Komisia tiež tvrdí, že nie je vhodné rozlišovať medzi internými a externými vyšetrovaniami.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

71 Článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana „účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly“, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

72 Toto ustanovenie sa uplatní len vtedy, ak sprístupnenie predmetných dokumentov môže ohroziť ukončenie inšpekcie, vyšetrovania alebo kontroly (rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 109).

73 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry musí mať preskúmanie na účely spracovania žiadosti o prístup k dokumentom konkrétnu povahu. Po prvé samotná okolnosť, že sa dokument týka záujmu chráneného výnimkou, nepostačuje na odôvodnenie jej uplatnenia. Po druhé riziko ohrozenia chráneného záujmu musí byť primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické. Preskúmanie, ktoré má inštitúcia vykonať na účely uplatnenia výnimky, preto musí byť vykonané konkrétne a musí byť zjavné z odôvodnenia rozhodnutia (rozsudok Byk/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 115).

74 Okrem toho má byť toto konkrétne preskúmanie vykonané pre každý dokument uvedený v žiadosti. Z nariadenia č. 1049/2001 totiž vyplýva, že všetky výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 až 3 sa musia vzťahovať na „dokument". Konkrétne a individuálne preskúmanie každého dokumentu je potrebné tiež preto, že aj za predpokladu, že je jasné, že žiadosť o prístup sa týka dokumentov chránených výnimkou, jedine takéto preskúmanie umožní orgánu posúdiť možnosť poskytnúť žiadateľovi čiastočný prístup v súlade s článkom 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 116 a 117).

75 V prejednávanej veci sa v zozname uvedenom v prílohe prvého rozhodnutia poukazuje na dotknutú výnimku len s cieľom zamietnuť výlučne na tomto základe zverejnenie dokumentu 15 nazvaného „Zápisnica z rozhovoru s členom tímu povereného vecou M.1524, Airtours/First Choice, týkajúceho sa veci Airtours, uskutočneného 24. júna 2002".

76 Komisia, ktorej bola v tejto súvislosti na pojednávaní položená otázka, odpovedala Súdu prvého stupňa, že dôvod, pre ktorý sa výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2000 na tento dokument uplatňuje, sa nachádza v nasledujúcej vete prvého rozhodnutia:

„Pokiaľ ide o časti dokumentu 13 a 16 a všetky ostatné pracovné dokumenty, potvrdzujem pôvodné preskúmanie GR ‚Hospodárska súťaž', podľa ktorého sa na pracovné dokumenty *a fortiori* vzťahujú výnimky uvedené v článku 4 ods. 2 druhej a tretej zarážke a v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001."

77 Takéto úvahy sú príliš vágne a všeobecné a pri čítaní prvého rozhodnutia a jeho príloh nie je možné porozumieť tomu, prečo by „inšpekcie, vyšetrovania a kontroly“ Komisie mali byť ohrozené zverejnením dokumentu 15.

78 Vzhľadom na neexistenciu takýchto vysvetlení Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa uplatňuje na dokument 15. Z toho vyplýva, že prvé rozhodnutie sa v tomto ohľade musí zrušiť, a to bez toho, aby bolo potrebné skúmať argumentáciu týkajúcu sa existencie prevažujúceho verejného záujmu.

Závery v súvislosti s prvým rozhodnutím

79 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 usúdila, že zverejnenie celej správy a pracovných dokumentov 4 až 14 a 16 až 19 by vážne narušilo jej rozhodovací proces a že neexistoval prevažujúci verejný záujem, ktorý by mohol napriek tomu odôvodniť ich zverejnenie. Z toho vyplýva, že z dôvodu hospodárnosti konania viac nie je potrebné preskúmať žalobné dôvody týkajúce sa iných výnimiek uvedených v prvom rozhodnutí s cieľom odmietnuť zverejnenie určitej časti uvedenej správy alebo pracovných dokumentov, v súvislosti s ktorými bola dotknutá výnimka uplatnená.

80 Pokiaľ ide o pracovný dokument 15, z uvedeného vyplýva, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa na tento dokument uplatňuje.

81 Z toho vyplýva, že žaloba musí byť v rozsahu, v akom sa týka prvého rozhodnutia, zamietnutá s výnimkou pracovného dokumentu 15, v súvislosti s ktorým musí byť rozhodnutie zrušené.

3. *O druhom rozhodnutí týkajúcom sa ostatných vnútorných dokumentov*

82 V druhom rozhodnutí Komisia s cieľom zamietnuť sprístupnenie určitých vnútorných dokumentov vychádza z troch výnimiek stanovených nariadením č. 1049/2001 (pozri body 21 až 22 vyššie). Ide o výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu, výnimku týkajúcu sa ochrany inšpekcií, vyšetrovania a kontroly a výnimku týkajúcu sa ochrany právneho poradenstva.

O výnimke týkajúcej sa ochrany rozhodovacieho procesu

83 Túto výnimku je potrebné preskúmať podľa rôznych kategórií dokumentov identifikovaných Komisiou v druhom rozhodnutí.

O vážnosti narušenia rozhodovacieho procesu z dôvodu zverejnenia návrhov znenia, poznámok pre člena Komisie, poznámok pre iné služby a poznámok ako odpovedí iných služieb ako právneho servisu

— Tvrdenia účastníkov konania

84 Žalobca napáda skutočnosť, že Komisia uplatnila v druhom rozhodnutí článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 s cieľom zamietnuť sprístupnenie požadovaných vnútorných dokumentov v ich celistvosti alebo ich častí. Potreba zabezpečiť pre svoje služby „priestor na uvažovanie“, na ktorú sa Komisia odvoláva, je abstraktná a nie je v súlade so všeobecným cieľom transparentnosti, ktorý nariadenie č. 1049/2001 sleduje, ani s obmedzenou pôsobnosťou výnimiek z tejto zásady. Služby Komisie nemuseli tajne uplatniť pravidlá hospodárskej súťaže a kontrola koncentrácií neodôvodňovala osobitný prístup v porovnaní s inými oblasťami, v ktorých táto inštitúcia zasahuje. Okrem toho rozpaky alebo nepríjemnosti, ktoré môžu zo zverejnenia požadovaných dokumentov vyplynúť, ako také neumožňujú odôvodniť uplatnenie dotknutej výnimky. Navyše žalobca tvrdí, že tvrdenie založené na riziku zásahu do kontroly budúcich a podobných koncentrácií nie je dôvodné. Keďže rozhodnutie Airtours bolo zrušené, zverejnenie vnútorných dokumentov, ktoré s nim súvisia, nemôže oslabiť schopnosť Komisie prijať iné rozhodnutie ani vopred určiť jeho prípadný obsah. Analýza Komisie v oblasti koncentrácie by sa mala uskutočniť s ohľadom na okolnosti veci a mimo mediálnych a politických tlakov.

85 Komisia zdôrazňuje, že aj keď vnútorné dokumenty spadajú do pôsobnosti nariadenia č. 1049/2001, článok 17 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 802/2004 zo 7. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 133, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88), ktoré nahradilo článok 17 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 447/98 z 1. marca 1998 o oznámeniach, lehotách a vypočutí dotknutých osôb ustanovených v nariadení č. 4064/89 (Ú. v. ES L 61, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 284), vylučuje z režimu prístupu k relevantnému spisu vnútorné dokumenty nachádzajúce sa v správnom spise. Preto skutočnosť, že účastníci koncentrácie nemajú prístup k takýmto dokumentom, posilňuje myšlienku, že ich zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie v tejto oblasti. Komisia tiež tvrdí, že dotknutá výnimka nebola uplatnená abstraktne, pretože každý dokument bol preskúmaný individuálne a v prípadoch, v ktorých to bolo možné, bol umožnený čiastočný prístup. Táto výnimka má ale za cieľ chrániť rozhodovací proces Komisie vo

všeobecnosti, najmä s ohľadom na budúce okolnosti alebo oblasti týkajúce sa rovnakej otázky a nie len v súvislosti s dotknutým konaním. Podľa Komisie je schopnosť jej služieb formulovať svoje stanoviská pre rozhodovací proces nevyhnutná a bola by obmedzená, ak by uvedené služby svoje stanoviská museli vypracovávať pri zohľadnení možnosti ich zverejnenia, hoci aj po ukončení veci.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

86 Na úvod je potrebné konštatovať, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 1049/2001 neuvádza, že prístup verejnosti k dokumentom Komisie môže závisieť od skutočnosti, že žiadateľ takýchto dokumentov je podnik zúčastňujúci sa na koncentrácii, ktorý v zmysle článku 17 ods. 3 nariadenia č. 802/2004 (alebo článku 17 ods. 1 nariadenia č. 447/98, ktoré ho predchádzalo) nemôže mať prístup k vnútorným dokumentom správneho spisu Komisie.

87 Naopak, podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 je právo na prístup k dokumentom Komisie veľmi široko koncipované, pretože ho má každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte, a to bez toho, aby boli špecifikované ostatné podmienky. Z článku 2 ods. 3 tohto nariadenia vyplýva, že ustanovenia týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Komisie sa vzťahujú na všetky dokumenty, ktoré táto inštitúcia má, teda na všetky dokumenty, ktoré vypracovala alebo dostala a ktoré má v držbe, a to vo všetkých oblastiach činnosti Európskej únie.

88 Okrem toho článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 výslovne definuje podmienky, za ktorých možno prístup k dokumentu obsahujúcemu stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, odmietnuť, a to aj po prijatí rozhodnutia, a uvádza, že v takomto prípade by zverejnenie dokumentu muselo vážne narušiť rozhodovací proces dotknutej inštitúcie. Toto ustanovenie má všeobecnú uplatniteľnosť bez ohľadu na oblasti činnosti Komisie alebo pravidlá platné pre konania v týchto oblastiach.

89 Z toho vyplýva, že skutočnosť, že podnik, ktorý sa zúčastňuje na koncentrácii, nemá právo na prístup k vnútorným dokumentom správneho spisu v zmysle článku 17 ods. 3 nariadenia č. 802/2004, neumožňuje vylúčiť právo akejkoľvek osoby na prístup k týmto dokumentom na základe zásad stanovených v nariadení č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Interporc/Komisia, už citovaný v bode 15 vyššie, body 44 a 46).

90 Komisia nespochybňuje skutočnosť, že dotknuté vnútorné dokumenty skutočne spadajú do pôsobnosti nariadenia č. 1049/2001. Okrem toho tvrdenie, ktoré teraz predkladá a ktoré sa zakladá na článku 17 ods. 3 nariadenia č. 802/2004, nie je uvedené v druhom rozhodnutí ako odôvodnenie uplatnenia výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.

91 Súd prvého stupňa teda vykonáva svoje posúdenie zákonnosti jednak vzhľadom na postavenie právnickej osoby, ktorá má sídlo v členskom štáte a z toho dôvodu požaduje prístup k určitým dokumentom, ktoré má Komisia, a jednak vzhľadom na odôvodnenie uvedené v druhom rozhodnutí.

92 V prejednávanej veci sa Komisia v druhom rozhodnutí opiera o výnimku stanovenú v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, a to v súvislosti so štyrmi kategóriami dokumentov: návrhmi textu, poznámkami pre člena Komisie, poznámkami pre iné služby a poznámkami ako odpoveďami iných služieb ako právneho servisu (pozri bod 21 vyššie). Aj keď toto preskúmanie bolo uskutočnené konkrétne a individuálne, dokument po dokumente, zostáva dôvod, na ktorý sa odvoláva Komisia s cieľom opodstatniť už citovanú výnimku, v podstate rovnaký. Práve preto sa účastníci konania vo svojich písomnostiach zaoberajú týmito dokumentmi všeobecne a nie individuálne s ohľadom na vysvetlenia v druhom rozhodnutí týkajúce sa každej zo štyroch uvedených kategórií.

93 Na pojednávaní žalobca poukázal na to, že sa nezaujímal o prístup k návrhom znenia, teda k návrhom týkajúcim sa rozhodnutia na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89, prehlásenia o námietkach a konečného rozhodnutia vo veci Airtours/First Choice. V odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa v tomto ohľade upresnil, že pokiaľ ide o tieto dokumenty, berie svoju žiadosť o prístup späť. Súd prvého stupňa preto nemusí skúmať otázku zákonnosti druhého rozhodnutia v tejto súvislosti.

94 Pokiaľ ide o poznámky pre člena Komisie, poznámky pre iné služby a poznámky ako odpovede iných služieb ako právneho servisu, Komisia správne tvrdí, že plné alebo čiastočné zverejnenie — podľa okolností — týchto dokumentov by obmedzilo schopnosť jej služieb vyjadriť svoje stanovisko a vážne by narušilo rozhodovací proces v oblasti kontroly koncentrácií.

95 V oblasti kontroly koncentrácií je dôležité konečné rozhodnutie, ako aj jednotlivé etapy smerujúce k prijatiu tohto rozhodnutia, stanovené v nariadení č. 4064/89 [ako je rozhodnutie prijaté na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89 alebo prehlásenie o námietkach]. V tomto rámci boli poznámky pre člena Komisie, poznámky

pre iné služby a poznámky ako odpovede iných služieb ako právneho servisu posielané v rámci Komisie s cieľom vypracovania dokumentov, ktorými by sa formálne prijalo stanovisko správneho orgánu.

96 Ako tvrdí Komisia vo svojom druhom rozhodnutí, zverejnenie takýchto dokumentov môže vážne narušiť jej rozhodovací proces bez ohľadu na to, či ide o dotknuté konanie o koncentrácii alebo o budúce konania o koncentrácii v tej istej oblasti, medzi tými istými účastníkmi konania alebo s ohľadom na zásady uplatnené v rámci sporového konania, keďže tieto dokumenty len označujú etapu konania, ktorá ešte nie je formálne zakotvená v konečnom dokumente. Tieto prípravné dokumenty totiž môžu obsahovať názory, pochybnosti alebo zmeny postoja služieb Komisie, ktoré sa možno na konci dotknutého rozhodovacieho procesu ani nenachádzajú v konečných zneniach rozhodnutí.

97 Ako už bolo usúdené v prípade správy (pozri bod 52 vyššie), zverejnenie dokumentov, v súvislosti s ktorými bol prístup zamietnutý, by znamenalo, že ich autori by toto riziko zverejnenia v budúcnosti brali do úvahy až do takej miery, že by ich to mohlo viesť k autocenzúre a k tomu, že by viac neprezentovali stanovisko ohrozujúce adresáta dotknutého dokumentu. Komunikácia medzi službami Komisie by takto viac nebola slobodná a úplná, teda taká, aká by mala byť s cieľom umožniť vypracovanie rozhodnutí a prehlásení o námietkach požadovaných v rámci konania o kontrole koncentrácií.

98 Tvrdenia žalobcu neumožňujú túto analýzu spochybniť. Komisia sa totiž neobmedzila len na uvedenie potreby chrániť priestor na uvažovanie všeobecným a abstraktným spôsobom, ale robí tak konkrétne a individuálne, dokument po dokumente. Niektoré dokumenty tak boli čiastočne zverejnené. Okrem toho táto analýza nemôže byť

spochybnená jednoduchou skutočnosťou, že dotknuté konanie je ukončené, pretože článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 sa uplatňuje aj po tom, ako bolo rozhodnutie prijaté, a Komisia vo svojom druhom rozhodnutí vysvetľuje, že zverejnenie dotknutých dokumentov by mohlo narušiť jej posúdenie v súvislosti s podobnými operáciami, ku ktorým by mohlo dôjsť medzi dotknutými účastníkmi konania alebo v rovnakej oblasti.

99 V tejto súvislosti je dôležité, že Komisia toto stanovisko v druhom rozhodnutí ilustrovala poukázaním tak na veci v rovnakej oblasti alebo medzi rovnakými účastníkmi konania, ako aj na veci týkajúce sa kolektívneho dominantného postavenia. Osobitne sa odvoláva na vec EMI/Time Warner, v súvislosti s ktorou na základe nariadenia č. 1049/2001 zamietla žiadosť o prístup k prehláseniu o námietkach s cieľom chrániť rokovania svojich služieb vo veci BMG/Sony, ktorá sa týkala rovnakej oblasti.

100 Ďalej je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu v prípade zverejnenia vnútorných a prípravných dokumentov vypracovaných v súvislosti s vecou Airtours/First Choice primerane pravdepodobné a nie čisto hypotetické. Preto sa zdá, že možno oprávnene predpokladať, ako to uvádza vo svojom druhom rozhodnutí Komisia, že takéto dokumenty môžu byť použité — aj keď nevyhnutne nepredstavujú konečné stanovisko Komisie — na ovplyvnenie stanovísk jej služieb, ktoré musia byť pri skúmaní podobných vecí týkajúcich sa rovnakej oblasti činnosti alebo rovnakých hospodárskych kategórií slobodné a nezávislé od akýchkoľvek vonkajších tlakov. Je preto potrebné umožniť Komisii chrániť vnútorné porady a rokovania jej služieb v prípadoch, ako je to v prejednávanej veci, keď je to potrebné v záujme zachovania jej schopnosti plniť si úlohy v oblasti kontroly koncentrácií.

101 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého by zverejnenie už citovaných dokumentov vážne nenarušilo rozhodovací proces Komisie, je potrebné zamietnuť.

O vážnosti narušenia rozhodovacieho procesu z dôvodu zverejnenia správy úradníka povereného vypočutím

— Tvrdenia účastníkov konania

102 Žalobca tvrdí, že na správu úradníka povereného vypočutím sa nemôže vzťahovať výnimka uvedená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, keďže v zmysle jeho poverenia v čase vypracovania správy v roku 1999 úradník poverený vypočutím patril ku GR „Hospodárska súťaž“ a bol priradený ku generálnemu riaditeľovi, ktorému bol zodpovedný. Za týchto podmienok je nezávislosť týchto úradníkov plne chránená v rámci činností vyplývajúcich z ich poverenia a títo sa nemusia obávať zverejnenia svojich správ na verejnosti.

103 Komisia tvrdí, že poverenie úradníka povereného vypočutím nie je pri jej rozhodovaní v danej veci o zverejnení dokumentu obsahujúceho stanovisko tohto úradníka relevantné. Keďže uvedený úradník prezentuje svoj názor na vec samú, ako aj na jej procesné aspekty, je jeho správa súčasťou vnútorných rokovaní Komisie pred prijatím konečného rozhodnutia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

104 Komisia dôvodne usúdila, že tak ako v prípade ostatných vnútorných dokumentov vypracovaných jednotlivými službami v rámci prípravy rozhodnutia Airtours (pozri bod 94 vyššie) by zverejnenie správy úradníka povereného vypočutím vážne narušilo jej rozhodovací proces v oblasti kontroly koncentrácií.

105 Z druhého rozhodnutia totiž vyplýva, že Komisia sa pri odôvodnení uplatnenia výnimky nedovoláva len okolnosti, že dotknutý dokument obsahuje stanovisko určené na vnútornú potrebu, ale aj skutočnosti, že úradník poverený vypočutím predkladá svoj názor na vec samú, aj na procesné aspekty veci Airtours/First Choice (bod II.7 druhého rozhodnutia).

106 Komisia tiež v druhom rozhodnutí správne uvádza, že sloboda názoru úradníka povereného vypočutím by bola ohrozená, keby musel zohľadniť možnosť zverejnenia svojej správy a toto zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces v oblasti kontroly koncentrácií, keďže Komisia by v budúcnosti viac nemohla vychádzať z nezávislého, slobodného a úplného stanoviska úradníka povereného vypočutím (bod II.7 druhého rozhodnutia).

107 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého by zverejnenie správy úradníka povereného vypočutím vážne nenarušilo rozhodovací proces Komisie, je potrebné zamietnuť.

O vážnosti narušenia rozhodovacieho procesu z dôvodu zverejnenia poznámky GR „Hospodárska súťaž“ adresovanej poradnému výboru

— Tvrdenia účastníkov konania

108 Žalobca tvrdí, že článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 sa nemôže uplatniť na poznámku GR „Hospodárska súťaž“ adresovanú poradnému výboru, pretože tento výbor pozostáva zo zástupcov členských štátov, takže konanie, na ktorom sa uvedený výbor zúčastňuje, nie je súčasťou rokovaní a predbežných porád „v dotknutom orgáne“.

109 Komisia tvrdí, že táto porada je nevyhnutnou etapou na prípravu konečného rozhodnutia, a preto sa musí vnímať tak, že prebieha v rámci Komisie.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

110 Komisia dôvodne usúdila, že tak ako v prípade ostatných vnútorných dokumentov vypracovaných jednotlivými službami v rámci prípravy rozhodnutia Airtours (pozri bod 94 vyššie) by zverejnenie poznámky GR „Hospodárska súťaž“ adresovanej poradnému výboru (dokument s referenčným číslom 7.7) vážne narušilo jej rozhodovací proces v oblasti kontroly koncentrácií (bod II.4 druhého rozhodnutia).

111 Konzultácia s poradným výborom je totiž, tak ako je uvedené v druhom rozhodnutí, tiež časťou vnútorného rozhodovacieho procesu v oblasti kontroly koncentrácií. Aj keď je

poradný výbor zložený zo zástupcov členských štátov a odlišuje sa z toho dôvodu od Komisie, skutočnosť, že Komisia je povinná zaslať tomuto poradnému výboru vnútorné dokumenty podľa článku 19 nariadenia č. 4064/89, aby sa výbor mohol vyjadriť v súlade s konaním, ktoré vyžaduje jeho účasť, dovoľuje dospieť k záveru, že dotknuté dokumenty sú vnútornými dokumentmi Komisie na účely uplatnenia článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

112 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého by zverejnenie poznámky GR „Hospodárska súťaž" adresovanej poradnému výboru vážne nenarušilo rozhodovací proces Komisie, je potrebné zamietnuť.

O vážnosti narušenia rozhodovacieho procesu z dôvodu zverejnenia poznámky v spise týkajúcom sa návštevy v priestoroch First Choice

— Tvrdenia účastníkov konania

113 Žalobca spochybňuje skutočnosť, že táto poznámka môže predstavovať „stanovisko pre vnútornú potrebu" v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001. Podľa neho sú ústne pripomienky zo strany First Choice podobné písomným pripomienkam a neexistuje nijaký politický dôvod na zabránenie prístupu k nim.

114 Komisia odpovedá, že časti spornej poznámky, v súvislosti s ktorými bol zamietnutý prístup, obsahujú osobné názory úradníka, ktorý poznámku vypracoval.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

115 Komisia dôvodne usúdila, že tak ako v prípade ostatných vnútorných dokumentov vypracovaných jednotlivými službami v rámci prípravy rozhodnutia Airtours (pozri bod 94 vyššie) by zverejnenie časti poznámky v spise týkajúcom sa návštevy v priestoroch First Choice (dokument s referenčným číslom 7.2) vážne narušilo jej rozhodovací proces v oblasti kontroly koncentrácií (bod II.8 druhého rozhodnutia).

116 V prejednávanej veci totiž z druhého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa pri odôvodnení uplatnenia výnimky nedovoláva len okolnosti, že dotknutý dokument obsahuje stanovisko určené na vnútornú potrebu, ale aj skutočnosti, že v niektorých častiach tento dokument odrážal dojmy úradníkov GR „Hospodárska súťaž“ v priebehu návštevy. Komisia preto správne usúdila, že tento dokument odráža vnútorné rokovania GR „Hospodárska súťaž“ v súvislosti s vyšetrovaním a jeho zverejnenie by vážne narušilo jej rozhodovací proces.

117 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého by zverejnenie určitých častí poznámky v spise týkajúcom sa návštevy v priestoroch First Choice vážne nenarušilo rozhodovací proces Komisie, je potrebné zamietnuť.

O existencii prevažujúceho verejného záujmu

118 Pokiaľ ide o existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodnil zverejnenie týchto dokumentov, v prípade, že by sa zistil, je potrebné odkázať na body 38 a 60 až 66 vyššie, keďže žalobca uvádza rovnakú argumentáciu proti prvému i druhému rozhodnutiu.

119 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie vnútorných dokumentov, na ktoré sa vzťahuje výnimka ochrany rozhodovacieho procesu, je potrebné zamietnuť.

O výnimke týkajúcej sa ochrany súdneho konania a právneho poradenstva

Tvrdenia účastníkov konania

120 Žalobca tvrdí, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa nemôže vzťahovať na poznámky ako odpovede právneho servisu.

121 Komisia upresňuje, že aj keď rozsudok Airtours bol zrušený, jej schopnosť využiť stanovisko svojich služieb by bola zverejnením sporných dokumentov ohrozená, lebo kolégium jej členov sa môže od tohto stanoviska odkloniť a prijať odlišné rozhodnutie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

122 Článok 4 ods. 2 druhá zarážka nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že Komisia odmietne prístup k dokumentu v prípade, že by sa jeho zverejnením porušila ochrana „súdneho konania a právneho poradenstva“, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

123 Výraz „právne poradenstvo“ sa musí chápať v tom zmysle, že ochrana verejného záujmu môže brániť zverejneniu obsahu dokumentov vypracovaných právnym servisom Komisie na účely súdneho konania, ale tiež na akékoľvek iné účely.

124 V prejednávanej veci z druhého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa pri odôvodnení uplatnenia výnimky nedovoláva len okolnosti, že dotknuté dokumenty sú — po ich individuálnom preskúmaní — právnym poradenstvom, ale aj skutočnosti, že zverejnenie poznámok ako odpovedí právneho servisu prináša riziko, že verejnosť sa dostane k informáciám o stave vnútorných diskusií medzi GR „Hospodárska súťaž“ a právnym servisom, týkajúcich sa zákonnosti posúdenia zlučiteľnosti operácie Airtours/First Choice so spoločným trhom, čo by ako také mohlo ovplyvniť budúce rozhodnutia týkajúce sa rovnakých účastníkov konania alebo rovnakej oblasti (pozri body 22, 99 a 100 vyššie).

125 Zverejnenie dotknutých poznámok by mohlo v budúcnosti viesť právny servis k zdržanlivosti a opatrnosti, pokiaľ ide o vypracovanie takýchto poznámok, s cieľom neovplyvniť rozhodovaciu schopnosť Komisie v otázkach, v ktorých vystupuje ako správny orgán.

126 Ďalej je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je riziko porušenia ochrany právneho poradenstva upravené v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001 primerane pravdepodobné a nie čisto hypotetické. Zverejnenie tohto poradenstva by totiž okrem dôvodov uvedených v bode 124 vyššie prinieslo riziko, že Komisia by sa ocitla v citlivom postavení, v ktorom by jej právny servis mohol byť nútený brániť pred Súdom prvého stupňa stanovisko, ktoré sa nezhoduje s jeho stanoviskom predloženým interne v úlohe poradcu služieb poverených spisom, teda v úlohe, ktorú zastával v priebehu správneho konania. Je zjavné, že riziko, že takýto konflikt vznikne, môže významne ovplyvniť jednak slobodu názoru právneho servisu a jeho schopnosť účinne brániť konečné stanovisko Komisie pred súdom Spoločenstva, a to za rovnakých

podmienok ako majú ostatní právni zástupcovia jednotlivých účastníkov súdneho konania, a jednak vnútorný rozhodovací proces Komisie, ktorá rozhoduje ako kolégium podľa konkrétnej zverenej úlohy a ktorá musí mať voľnosť na obranu odlišného právneho stanoviska, ako je to, ktoré pôvodne prijal jej právny servis.

127 Táto analýza nie je spochybnená skutočnosťou, že rozhodnutie Airtours, v súvislosti s ktorým boli poznámky ako odpovede právneho servisu vypracované, bolo Súdom prvého stupňa zrušené. Dotknutá výnimka totiž chráni dokumenty vypracované vo fáze, ktorá predchádza fázu konečného rozhodnutia, a to v zásade bez ohľadu na to, či je toto rozhodnutie neskôr v rámci sporu pred súdmi Spoločenstva ponechané v platnosti alebo zrušené.

128 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého by sa zverejnením poznámok ako odpovedí právneho servisu neporušila ochrana právneho poradenstva, je potrebné zamietnuť.

129 Pokiaľ ide o existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodnil zverejnenie týchto dokumentov v prípade, že by sa zistil, je potrebné odkázať na body 38 a 60 až 66 vyššie. Z toho vyplýva, že žalobný dôvod, podľa ktorého existuje verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie vnútorných dokumentov, na ktoré sa vzťahuje výnimka právneho poradenstva, je potrebné zamietnuť.

Závery v súvislosti s druhým rozhodnutím

130 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa s cieľom zamietnuť — na základe konkrétneho a individuálneho preskúmania — zverejnenie jednotlivých vnútorných dokumentov alebo právneho poradenstva, v súvislosti s ktorými boli uplatnené výnimky, odvolala na článok 4 ods. 3 druhý pododsek alebo článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia č. 1049/2001. V dôsledku toho už netreba z dôvodu hospodárnosti konania skúmať žalobné dôvody žalobcu týkajúce sa tretej výnimky uvedenej v druhom rozhodnutí v spojení s prvou výnimkou na účely zamietnutia zverejnenia niektorých z týchto dokumentov.

131 Z toho vyplýva, že žaloba musí byť v rozsahu, v akom sa týka prvého rozhodnutia zamietnutá.

O trovách

132 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania. Za daných okolností je opodstatnené rozhodnúť, že Komisia nahradí desatinu trov konania žalobcu a znáša desatinu svojich vlastných trov konania. Žalobca znáša deväť desatín svojich vlastných trov konania a nahradí deväť desatín trov konania Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie z 5. septembra 2005 [D(2005) 8461] sa zrušuje v rozsahu, v akom v ňom bol zamietnutý prístup k pracovnému dokumentu s názvom „Zápisnica z rozhovoru s členom tímu povereného vecou M.1524, Airtours/First Choice, týkajúceho sa veci Airtours, uskutočneného 24. júna 2002“.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **MyTravel Group plc znáša deväť desatín svojich vlastných trov konania a nahradí deväť desatín trov konania Komisie.**

4. **Komisia znáša desatinu svojich vlastných trov konania a nahradí desatinu trov konania MyTravel Group.**

Azizi Cooke Cremona

Labucka Frimodt Nielsen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2008.

Tajomník Predseda komory

E. Coulon J. Azizi